

Formidlingstekst: Jeg er ikke en robot, jeg er connaisseur.

Jeg går til det som en kender. "Syv tegninger!" siger jeg. Mærker papirkvaliteten mellem pege- og tommelfinger, Epson printpapir 80 gr., vender så tegningerne om en for en. Bagsider kan ofte rumme vigtige oplysninger. Næh, her står ikke noget. Jo, på en står der skrevet ligesom i afsmitning fra rødkridt: "Efterladt" og på en anden findes et åbent kvadrat efterfulgt af: "Jeg er ikke en robot".

Mellem de to på forsiden daterede tegninger er der et gab på 19 dage, eller 456 timer. Hvordan var det, det var? Husker det knapt nok, men fandt tegningerne lidt tilfældigt for cirka en måned siden i en konvolut i stueskabet.

Er de nedskalerede geoglyffer, som ellers kun i skala og kolossal udstrækning kan overskues ved overflyvning med luftballon? Det er storhedsvanvid. Se på linjerne, mand, og følg dem! Hvad stregerne mangler i bredden, ejer de i længden. Hvilket tryk har formet dem? Er de floder og bifloder, en labyrintisk mæander af pludseligt abrupte forløb, som gennemstrømmer et delta, det hvide papir? Er de feber? Måske.

Det er mørkt. Det er nat. Det her er ikke formidling, det er søvnløshed. Nu ved jeg, hvad det er, det er automattegninger. Dér er blyanten løftet fire gange, for satan de har tegnet sig selv de tegninger, jeg orker det ikke, ingen ny surrealisme, ingen utilstedelig nekrofilii.

Er den kjortelklædte figur forperson for Noahs ark? Er det dér en prædikant, der ligesom tager mål af siderne af papiret han er sat på? Eller hun, for der kan være tale om en crossdresser, som kunsthistorikeren Heidi Jürgensen har påpeget.

Forestiller den tegning en aktivist med håndfladen vendt imod dig limet fast til indersiden af glasset. Nej, det absurd.

Hvad de ikke er, er, de er ikke AI. Det rækker ikke længere end fra A til B, Alternativt Begavede.

Er de helt væk, som en kniv uden skæfte, der mangler bladet?

Er de situider, er de normopater, samtidskrøblinge, er de mellemrumsangste og frakoblingsforstyrrede?

Er de jegbegejstrede, akkumulerende og selvforkælende, men atomiserede forbrugere? Eller er det for meget at lægge i det?

Jeg ved det ikke, efterlader dem igen. De svæver med søvngængerens præcision. Hvad skal der blive af dem?

Christian Vind